

EFESERNE

1

2

3

4

5

6

KAPITEL 1

Paulus, Kristi Jesu Apostel ved Guds Villie, til de hellige, som ere i Efesus og ere troende i Kristus Jesus:

² Nåde være med eder og Fred fra Gud vor Fader og den Herre Jesus Kristus!

³ Lovet være Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader, som har velsignet os med al åndelig Velsignelse i det himmelske i Kristus,

⁴ ligesom han har udvalgt os i ham før Verdens Grundlæggelse til at være hellige og ulastelige for hans Åsyn,

⁵ idet han i Kærlighed forudbestemte os til Sønneudkårelse hos sig ved Jesus Kristus, efter sin Villies Velbehag,

⁶ til Pris for sin Nådes Herlighed, som han benådede os med i den elskede,

⁷ i hvem vi have Forløsningen ved hans Blod, Syndernes Forladelse, efter hans Nådes Rigdom,

⁸ som han rigelig tildelte os i al Visdom og Forstand,

⁹ idet han kundgjorde os sin Villies Hemmelighed, efter sin velbehagelige Beslutning, som han havde fattet hos sig selv,

¹⁰ for at oprette en Husholdning i Tidernes Fylde, nemlig at sammenfatte sig alt i Kristus, det, som er i Himlene, og det, som er på Jorden, i ham,

¹¹ i hvem vi også have fået Arvelodden, forud bestemte efter hans Forsæt, der virker alt efter sin Villies Råd,

¹² for at vi skulde være til Pris for hans Herlighed, vi, som forud havde håbet på Kristus,

¹³ i hvem også I, da I hørte Sandhedens Ord, Evangeliet om eders Frelse, i hvem I også, da I bleve troende, bleve beseglede med Forjættelsens hellige Ånd,

¹⁴ som er Pant på vor Arv, til Ejendommens Forløsning, til Pris for hans Herlighed.

¹⁵ derfor har også jeg, efter at have hørt om eders Tro på den Herre Jesus og om eders Kærlighed til alle de hellige,

¹⁶ ikke ophørt at takke for eder, idet jeg ihukommer eder i mine Bønner om,

¹⁷ at vor Herres Jesu Kristi Gud, Herlighedens Fader, må give eder Visdoms og Åbenbarelses Ånd i Erkendelse af ham,

¹⁸ gøre eders Hjertes Øjne oplyste til at kende, hvilket det Håb er, som han kaldte eder til, hvilken hans Arvs Herligheds Rigdom er iblandt de hellige,

¹⁹ og hvilken hans Krafts overvættets Storhed er over for os, som tro, alt efter hans Styrkes vældige Virkekraft,

²⁰ som han udviste på Kristus, da han oprejste ham fra de døde og satte ham ved sin

højre Hånd i det himmelske,

²¹ langt over al Magt og Myndighed og Kraft og Herredom og hvert Navn, som nævnes, ikke alene i denne Verden, men også i den kommende,

²² og lagde alt under hans Fødder, og ham gav han som Hoved over alting til Menigheden,

²³ der er hans Legeme, fyldt af ham, som fylder alt i alle.

KAPITEL 2

Også eder, da I vare døde ved eders Overtrædelser og Synder,

² hvori I fordum vandrede efter denne Verdens Tidsånd, efter hans Vis, som hersker over Luftens Magt, over den Ånd, der nu er virksom i Genstridighedens Børn,

³ iblandt hvilke også vi fordum alle vandrede i vort Køds Begæringer og gjorde Kødets og Tankernes Villie og vare af Natur Vredes Børn ligesom også de andre,

⁴ men Gud, som er rig på Barmhjertighed, har for sin store Kærligheds Skyld, hvormed han elskede os,

⁵ også da vi vare døde ved vore Overtrædelser, levendegjort os med Kristus - af Nåde ere I frelste!

⁶ og medoprejst os og sat os med ham i det himmelske i Kristus Jesus,

⁷ for at han i de tilkommende Tider kunde vise sin Nådes overvættes Rigdom ved Godhed imod os i Kristus Jesus.

⁸ Thi af Nåden ere I frelste ved Tro, og det ikke af eder selv, Guds er Gaven;

⁹ ikke af Gerninger, for at ikke nogen skal rose sig.

¹⁰ Thi vi ere hans Værk, skabte i Kristus Jesus til gode Gerninger, som Gud forud beredte, for at vi skulde vandre i dem.

¹¹ Derfor kommer i Hu, at fordum I Hedninger i Kødets, I, som bleve kaldte Forhud af den såkaldte Omskærelse, der sker i Kødets med Hånden,

¹² at I på den Tid, uden for Kristus, vare udelukkede fra Israels Borgerret og fremmede for Forjættelsens Pagter, uden Håb og uden Gud i Verden.

¹³ Nu derimod, i Kristus Jesus, ere I, som fordum vare langt borte, komne nær til ved Kristi Blod.

¹⁴ Thi han er vor Fred, han, som gjorde begge til eet og nedbrød Gærdets Skillevæg,

¹⁵ Fjendskabet, da han i sit Kød afskaffede Budenes Lov med dens Befalinger, for at han i sig kunde skabe de to til eet nyt Menneske ved at stifte Fred

¹⁶ og for at forlige dem begge i eet Legeme med Gud ved Korset, idet han ved dette dræbte Fjendskabet.

¹⁷ Og han kom og forkyndte Fred for eder, som vare langt borte, og Fred for dem, som vare nær.

¹⁸ Thi ved ham have vi begge i een Ånd Adgang til Faderen.

¹⁹ Så ere I da ikke mere fremmede og Udlændinge, men I ere de helliges Medborgere og Guds Husfolk,

²⁰ opbyggede på Apostlenes og Profeternes Grundvold, idet Hovedhjørnестenen er Kristus Jesus selv,

²¹ i hvem enhver Bygning sammenføjes og vokser til et helligt Tempel i Herren,

²² i hvem også I blive medopbyggede til en Guds Bolig i Ånden.

KAPITEL 3

Det er for denne Sags Skyld, at jeg, Paulus, Kristi Jesu Fange for eder, I Hedninger,
² om I da have hørt om Husholdningen med den Guds Nåde, som blev given mig til eder,
³ at ved Åbenbarelse blev Hemmeligheden kundgjort mig, således som jeg foran kortelig har skrevet,
⁴ hvoraf I, når I læse det, kunne skønne min Indsigt i Kristi Hemmelighed,
⁵ som i andre Slægter ikke blev kundgjort for Menneskenes Børn, således som den nu er bleven åbenbaret hans hellige Apostle og Profeter ved Ånden:
⁶ nemlig at Hedningerne ere Medarvinger og medindlemmede og meddelagtige i Forjættelsen i Kristus Jesus ved Evangeliet,
⁷ hvis Tjener jeg er bleven ifølge den Guds Nådes Gave, som blev given mig ved hans Magts Virkekraft.
⁸ Mig, den allerringeste af alle hellige, blev denne Nåde given at forkynde Hedningerne Evangeliet om Kristi uransagelige Rigdom
⁹ og at oplyse alle om, hvilken Husholdningen med den Hemmelighed er, som fra Evighed har været skjult i Gud, der skabte alle Ting,
¹⁰ for at Guds mangfoldige Visdom skulde nu ved Menigheden blive kundgjort for Magterne og Myndighederne i det himmelske,
¹¹ efter det evige Forsæt, som han fuldbyrdede ved Kristus Jesus, vor Herre,
¹² i hvem vi have Frimodigheden og Adgang med Tillid ved Troen på ham.
¹³ Derfor beder jeg, at I ikke tabe Modet over mine Trængsler, som jeg lider for eder, hvilket er en Ære for eder.
¹⁴ For denne Sags Skyld bøjer jeg mine Knæ for Faderen,
¹⁵ fra hvem enhver Faderlighed i Himle og på Jord har sit Navn,
¹⁶ at han vil give eder efter sin Herligheds Rigdom mægtigt at styrkes ved hans Ånd i det indvortes Menneske;
¹⁷ at Kristus må bo ved Troen i eders Hjerter,
¹⁸ for at I, rodfæstede og grundfæstede i Kærlighed, kunne sammen med alle de hellige formå at begribe, hvor stor Bredden og Længden og Dybden og Højden er,
¹⁹ og at kende Kristi Kærlighed, som overgår al Erkendelse, for at I kunne fyldes indtil hele Guds Fylde.
²⁰ Men ham, som formår over alle Ting at gøre langt ud over det, som vi bede eller forstå, efter den Magt, som er virksom i os,
²¹ ham være Ære i Menigheden og i Kristus Jesus igennem alle Slægterne i Evighedernes Evighed! Amen.

KAPITEL 4

Jeg formaner eder derfor, jeg, der fangne i Herren, til at vandre værdig den Kaldelse, med hvilken I bleve kaldede,
² med al Ydmyghed og Sagtmodighed, med Langmodighed, så I bære over med hverandre i Kærlighed
³ og gøre eder Flid for at bevare Åndens Enhed i Fredens Bånd;
⁴ eet Legeme og een Ånd, ligesom I også bleve kaldede til eet Håb i eders Kaldelse;

⁵ een Herre, een Tro, een Dåb,
⁶ een Gud og alles Fader, som er over alle og igennem alle og i alle!
⁷ Men hver enkelt af os blev Nåden given efter Kristi Gaves Mål.
⁸ Derfor hedder det: "Da han opfor til det høje, bortførte han Fanger og gav Menneskene Gaver."
⁹ Men dette: "Han opfor," hvad er det, uden at han også nedfor til Jordens nedre Egne.
¹⁰ Han, som nedfor, han er også den, som opfor højt over alle.
¹¹ Og han gav nogle som Apostle, andre som Profeter, andre som Evangelister, andre som Hyrder og Lærere,
¹² til de helliges fuldkomne Beredelse, til en Tjenestegerning, til Kristi Legemes Opbyggelse,
¹³ indtil vi alle nå til Enheden i Troen på og Erkendelsen af Guds Søn, til Mands Modenhed, til Kristi Fyldes Mål af Vækst,
¹⁴ for at vi ikke; mere skulle være umyndige, der omtumles og omdrives af enhver Lærdommens Vind, ved Menneskenes Tærningspil, ved Træskhed efter Vildfarelsens Rænkespind;
¹⁵ men for at vi, Sandheden tro i Kærlighed, skulle i alle Måder opvokse til ham, som er Hovedet, Kristus,
¹⁶ ud fra hvem hele Legemet, idet det sammenføjes og sammenknyttes ved ethvert hjælpende Bindeled i Forhold til hver enkelt Dels tilmålte Virkekraft, fuldbyrder Legemets Vækst til Opbyggelse af sig selv i Kærlighed.
¹⁷ Dette siger jeg da og vidner i Herren, at I skulle ikke mere vandre, således som Hedningerne vandre i deres Sinds Tomhed,
¹⁸ formørkede i deres Tanke, fremmedgjorte for Guds Liv som Følge af den Vankundighed, som er i dem på Grund af deres Hjertes Forhærdelse,
¹⁹ de, som jo følesløse have hengivet sig til Uterligheden, til at øve al Urenhed i Havesyge.
²⁰ Men I have ikke således lært Kristus,
²¹ om I da have hørt om ham og ere blevne oplærte i ham, således som Sandhed er i Jesus,
²² at I, hvad eders forrige Vandel angår, skulle aflægge det gamle Menneske, som fordærves ved bedrageriske Begæringer,
²³ men fornyes i eders Sinds Ånd
²⁴ og iføre eder det nye Menneske, som blev skabt efter Gud i Sandhedens Retfærdighed og Hellighed.
²⁵ Derfor aflægger Løgnen og taler Sandhed, hver med sin Næste, efterdi vi ere hverandres Lemmer.
²⁶ Blive I vrede, da synder ikke; lad ikke Solen gå ned over eders Forbitrelse;
²⁷ giver ikke heller Djævelen Rum!
²⁸ Den, som stjæler, stjele ikke mere, men arbejde hellere og gøre det gode med sine egne Hænder, for at han kan have noget at meddele den, som er i Trang.
²⁹ Lad ingen rådden Tale udgå af eders Mund, men sådan Tale, som er god til fornøden Opbyggelse, for at den kan skaffe dem Nåde, som høre derpå;
³⁰ og bedrøver ikke Guds hellige Ånd, med hvilken I bleve beseglede til Forløsningens Dag.
³¹ Al Bitterhed og Hidsighed og Vrede og Skrigen og Forhånelse blive langt fra eder tillige

med al Ondskab!

³² Men vorder velvillige imod hverandre, barmhjertige, tilgivende hverandre, ligesom jo Gud har tilgivet eder i Kristus.

KAPITEL 5

Vorder derfor Guds Efterlignere som elskede Børn,

² og vandrer i Kærlighed, ligesom også Kristus elskede os og gav sig selv hen for os som en Gave og et Slagtoffer, Gud til en velbehagelig Lugt.

³ Men Utugt og al Urenhed eller Havesyge bør end ikke nævnes iblandt eder, som det sømmer sig for hellige,

⁴ ej heller ublu Væsen eller dårlig Snak eller letfærdig Skæmt, hvilket er utilbørligt, men hellere Taksigelse.

⁵ Thi dette vide og erkende I, at ingen utugtig eller uren eller havesyg, hvilket er en Afgudsdyrker, har Arv i Kristi og Guds Rige.

⁶ Ingen bedrage eder med tomme Ord; thi for disse Ting kommer Guds Vrede over Genstridighedens Børn.

⁷ Derfor, bliver ikke meddelagtige med dem!

⁸ Thi I vare forhen Mørke, men nu ere I Lys i Herren; vandrer som Lysets Børn;

⁹ (Lysets Frugt viser sig jo i al Godhed og Retfærdighed og Sandhed,)

¹⁰ så I prøve, hvad der er velbehageligt for Herren.

¹¹ Og haver ikke Samfund med Mørkets ufrugtbare Gerninger. Men revser dem hellere;

¹² thi hvad der lønligt bedrives af dem, er skammeligt endog at sige;

¹³ men alt dette bliver åbenbaret, når det revses af Lyset. Thi alt det, som bliver åbenbaret, er Lys.

¹⁴ Derfor hedder det: "Vågn op, du, som sover, og stå op fra de døde, og Kristus skal lyse for dig!"

¹⁵ Ser derfor nøje til, hvorledes I vandre, ikke som uvise, men som vise,

¹⁶ så I købe den belejlige Tid, efterdi Dagene ere onde.

¹⁷ Derfor bliver ikke uforstandige, men skønner, hvad Herrens Villie er.

¹⁸ Og drikker eder ikke drukne i Vin, i hvilket der er Ryggesløshed, men lader eder fylde med Ånden,

¹⁹ så I tale hverandre til med Salmer og Lovsange og åndelige Viser og synge og spille i eders Hjerter for Herren

²⁰ og altid sige Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Kristi Navn

²¹ og underordne eder under hverandre i Kristi Frygt;

²² Hustruerne skulle underordne sig under deres egne Mænd, som under Herren;

²³ thi en Mand er sin Hustrus Hoved, ligesom også Kristus er Menighedens Hoved. Han er sit Legemes Frelser.

²⁴ Dog, ligesom Menigheden underordner sig under Kristus, således skulle også Hustruerne underordne sig under deres Mænd i alle Ting.

²⁵ I Mænd! elsker eders Hustruer, ligesom også Kristus elskede Menigheden og hengav sig selv for den,

²⁶ for at han kunde hellige den, idet han rensede den ved Vandbadet med et Ord,

²⁷ for at han selv kunde fremstille Menigheden for sig som herlig, uden Plet eller Rynke

eller noget deslige, men for at den måtte være hellig og ulastelig.

²⁸ Således ere Mændene skyldige at elske deres egne Hustruer som deres egne Legemer; den, som elsker sin egen Hustru, elsker sig selv.

²⁹ Ingen har jo nogen Sinde hadet sit eget Kød, men han nærer og plejer det, ligesom også Kristus Menigheden.

³⁰ Thi vi ere Lemmer på hans Legeme.

³¹ Derfor skal et Menneske forlade sin Fader og Moder og holde fast ved sin Hustru, og de to skulle være eet Kød.

³² Denne Hemmelighed er stor - jeg sigter nemlig til Kristus og til Menigheden.

³³ Dog, også I skulle elske hver især sin egen Hustru som sig selv; men Hustruen have Ærefrygt for Manden!

KAPITEL 6

I Børn! adlyder eders Forældre i Herren, thi dette er ret.

² "Ær din Fader og Moder", dette er jo det første Bud med Forjættelse,

³ "for at det må gå dig vel, og du må leve længe i Landet."

⁴ Og I Fædre! opirrer ikke eders Børn, men opfostrer dem i Herrens Tugt og Formaning!

⁵ I Trælle! adlyder eders Herrer efter Kødets med Frygt og Bæven i eders Hjertes Enfold som Kristus;

⁶ ikke med Øjentjeneste, som de, der ville tækkes Mennesker, men som Kristi Tjenere, så I gøre Guds Villie af Hjertet,

⁷ idet I med god Villie gøre Tjeneste som for Herren, og ikke for Mennesker,

⁸ idet I vide, at hvad godt enhver gør, det skal han få igen af Herren, hvad enten han er Træl eller fri.

⁹ Og I Herrer! gør det samme imod dem, så I lade Trusel fare, idet I vide, at både deres og eders Herre er i Himlene, og der er ikke Persons Anseelse hos ham.

¹⁰ For øvrigt bliver stærke i Herren og i hans Styrkes Vælde!

¹¹ Ifører eder Guds fulde Rustning, for at I må kunne bolde Stand imod Djævelens snedige Anløb.

¹² Thi for os står Kampen ikke imod Blod og Kød, men imod Magterne, imod Myndighederne, imod Verdensherskerne i dette Mørke, imod Ondskabens Åndemagter i det himmelske.

¹³ Derfor tager Guds fulde Rustning på, for at I må kunne stå imod på den onde Dag og bestå efter at have fuldbyrdet alt.

¹⁴ Så står da omgjordede om eders Lænd med Sandhed og iførte Retfærdighedens Panser.

¹⁵ Fødderne ombundne med Kampberedthed fra Fredens Evangelium;

¹⁶ og i alle Forhold løfter Troens Skjold, med hvilket I ville kunne slukke alle den ondes gloende Pile,

¹⁷ og tager imod Frelsens Hjelm og Åndens Sværd, som er Guds Ord,

¹⁸ idet I under al Påkaldelse og Bøn bede til enhver Tid i Ånden og ere årvågne dertil i al Vedholdenhed og Bøn for alle de hellige,

¹⁹ også for mig, om at der må gives mig Ord, når jeg oplader min Mund, til med Frimodighed at kundgøre Evangeliets Hemmelighed,

²⁰ for hvis Skyld jeg er et Sendebud i Lænker, for at jeg må have Frimodighed deri til at tale, som jeg bør.

²¹ Men for at også I skulle kende mine Forhold, hvorledes det går mig, da skal Tykikus, den elskede Broder og tro Tjener i Herren kundgøre eder alt;

²² ham sender jeg til eder, just for at I skulle lære at kende, hvorledes det står til hos os, og for at han skal opmuntre eders Hjerter.

²³ Fred være med Brødrene og Kærlighed med Tro fra Gud Fader og den Herre Jesus Kristus!

²⁴ Nåden være med alle dem, som elske vor Herre Jesus Kristus i Uforkrænkelighed!

For other languages please go to **www.wordproject.org**